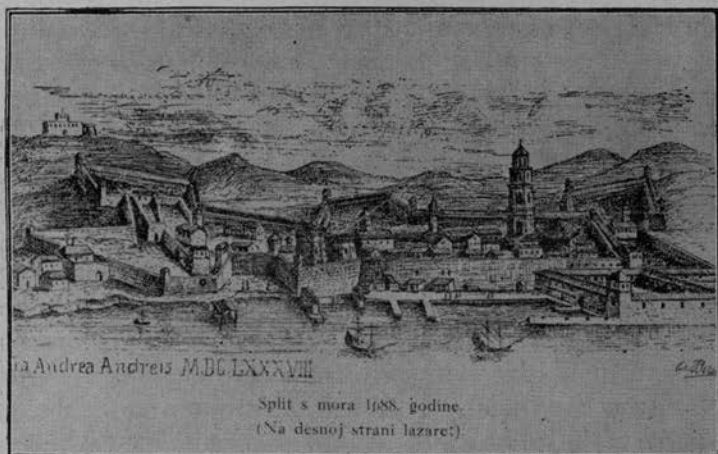

koji su krili okuženu robu, kako svjedoči O. Vinjalić, bilo je naprosto mušketirano. To je činilo, da su drugi donosili okuženu robu i prijavljivali, gdje je sakrivena, pa se je mogla raskužiti i pošast suzbiti.

Kad je pošast popustila i činilo se da je prestala, nadbiskup je pošao u pohod biskupije. Ali je nekoliko puta pohod morao prekinuti, jer se je kuga bila više potajala nego

Split s mora 1688. godine.
(Na desnoj strani lazaret)

prestala. Pače, pod sumnjom da je i sam zaražen, nije se mogao svaki put vratiti u grad, nego je morao po više dana stanovati po privatnim kućama ili u gradskom lazaretu.⁶

⁶ O značenju i postanku riječi Lazaret (da li potječe od riječi Naza-ret ili od Lazara, brata Marte i Marije) lijepo raspravlja Frari u navedenom djelu, Note str. XLVI sl. Lazaret označuje mjesto, gdje su se stajali oni, koji su bili pod sumnjom da su zaraženi kakvom kužnom bolešću. U Splitu pak to je bio skup zgrada, gdje se je raskuživala roba, što je dolazila iz okuženih krajeva. Splitski lazaret sagrađen je g. 1578. Kasnije je postao državnom svojinom. Sad je to carinarnica, banovina, tamnica do biskupske palače. Adam R., Ruins of the Palace of the Emperor Diocletian at Spalato in Dalmatia 1764. Plate II. On nas sjeća vremena, kad je trgovina u Splitu cvala, kad je n. pr. g. 1638. sama carinarnica iznosila 5 milijona aspera. Madirazza, Storia e costituzione dei comuni dalmati, str. 176. Trgovina je dolazila iz Turske, Persije i Indije i prolazila preko Sofije, Skoplja, Sarajeva na Split, pa u Mletke. Kako je bujno cvala u 17. stoljeću, pokazuje nam svjedočanstvo splitskog kneza kapetana Marina Mudazzo, koji 30. lipnja 1619 obavještuje vladu: »Ja sam potpuno zatrpan množinom robe, koja je svršila kontumaciju, i onom koja danomice dolazi, i kako nisu dovoljni magazini i prvašnje sobe, pa ni dvije velike